

Sadeanismens århundrade – antikrist som sexliberal

av HJÖRDIS LEVIN

René-Polige: marquisen de Sade. Tyvärr har vi inte kunnat finna någon bild av hennes kroppfulla och beundransvärda mor som hjälpte så hårt för att dotter och mor de Sade.

Den rådande sexualmoralen går hand i hand med samhällets övriga moral: det egoistiska utnyttjandet, rofferiet, förstörelsen och destruktiviteten, ansvarslösheten, smiteriet och korruptionen. En upp-och-nedvänd moral, en antikrists filosofi som tillåter att i ex svåra sexualförbrytare får breda ut sig i massmedia, uppbackade av välvilliga reportrar. Offren ägnas ett förstrött intresse. Sadeanismens århundrade.

I min bok *Testiklarnas herravälde* finns ett kapitel som heter *Sadeanismen finner sin röst*. Detta kapitel gav en del av mina kritiker skäl till såväl goda skratt som indignerade utrop. Jag påstår nämligen i detta kapitel, för det första, att den yttersta konsekvensen av sexliberalismens budskap är det som 1700-talsfilosofen markis de Sade malar upp i nästan alla sina böcker, att en fri sexualitet kräver att allt ska vara tillåtet, åtminstone för den som har makt att lägga sig till med det den vill ha. Då ska våldtäkt, incest, barnmord, stråk-

fortal, mord, barnpornografi och likskändning tillåtas för den som anser sig ha behov av sådant för att tillfredsställa sina sexuella behov.

MED "SEX" KAN synbarligen allt kombineras. För det andra påstod jag i kapitlet om sadismen, att en orsak till att många 1800-talsmänniskor motsatte sig den framväxande sexualliberalismen var att de insåg vad dessa lärar skulle kunna innebära om de blev allmänt praktiserade. Många av den tidens människor kände till liberalismens Sades böcker fast dessa förvarades på hemliga hyllor i

biblioteken under rubriken *Gift*. Många 1800-talsförfattare, som Baudelaire, Flaubert, Swinburne, de Maupassant och George Sand var påverkade av de Sades skrifter. De Sades läror är inget annat än en tillämpning på det privata planet av Machiavellis idéer på det politiska.

DE SADE DROG helt enkelt konsekvenserna av den intellektuella utvecklingen från Machiavelli fram till den franska upplysningstiden. Han knöt i sina verk an till de mest extrema franska materialisterna, först och främst La Mettrie som bl a skrev *Människan – en maskin* och *Själen*. *Naturhistoria*. Enligt La Mettries filosofi är det "enda" som skiljer människan från "alla andra djur" hennes bättre utvecklade hjärna. Föreställningen om en odödlig själ, eller ånde, utan fysisk organism och förnimelse betraktade La Mettrie som kvarleva från förvetenskapliga tidens åldrar. Själen växer och dör med organismen och är "endast" en funktion av den. Den viktigaste konsekvensen av detta resonemang är att moral, kärlek och hänsyn till nästan blir både omöjliga och onödiga begrepp och förkastas som hjärnspeken och fördomar. Om 1800-talsmänniskorna inte kände till de Sade och hans skrifter så var de i varje fall bekanta med hans lärofader La Mettrie och Holbach, en annan materialist. De Sades ande svävade följaktligen över hela 1800-talet som något färligt som det gällde att skydda särskilt det unga släktet från. En bit in på 1900-talet började emellertid bevakningen minska och mönstret släppas lös för att beskrivas, analyseras, upprättas och hyllas som en ljuset och frihetens förkämpe, orättvist och orättmätigt fängslad för sina ideala skull. 1800-talets monster blev 1900-talets martyrer, hjälte och frihets-symbol. Hans insatser under franska revolutionen drogs fram i ljuset, men man aktade sig för att avslöja vad det verkligen stod i libertinens skrifter.

DE SADE HADE SPRANGT alla gränser sade man nu. Han hade gjort och sagt allt. Han hade varit verkligt fri och för det fick han sota i det borgerliga, sexualfientliga, pryda och andefattiga 1800-talet. En huvudet i *Testiklarnas herravälde* blev således att 1900-talets kulturpersonligheter banade väg för sadismen och den tesen möttes förstas med protest.

SEXLIBERALER KÄNNES INTE gärna vid de Sade och de är nästan aldrig konsekventa materialister. I en artikel (Aamund Brynildsen *Marquis de Sade og de moderne seksualprofeter*, Morgenbladets Kronikk, Oslo 1967)

som kom i min hand först två år efter publiceringen av *Testiklarnas herravälde* framfördes intressant nog redan 1967 idéer liknande mina. Men "sadeanism", som jag numera förklarar att kalla de Sades läror, menar jag något mycket mer än enbart "sadism", dvs den sexuella avart vars tillfredsställelse är förknippad med tillfogandet av fysisk och/eller psykisk smärta till någon annan. Med "sadeanism" menar jag den världsåskådning som mest konsekvent har utformats i 1700-talsfilosofen D. A. F. de Sades skrifter, och som går ut på att människan är enbart materia och styrs av sina fysiska drifter och att alla njutningsbehov har rätt att tillfredsställas för den som har makt att skaffa sig denna tillfredsställelse oavsett vilka offer som krävs. Med denna vidare definition kan vi inte avvisa "sadism" och "sodomasochism" som något som inte angår oss alla. Dessa företeelser är endast ett par av alla de brott mot traditionell kristen moral som ingår i sadeanismens världs- och människosyn. Sadeanismens värderingar håller sedan ett par århundraden på att ersätta de kristna värderingarna under samma tid underminerats, urvattnats och avskaffats.

DENNA PROCESS är ännu inte fullbordad men fortskrider dagligen. Därmed inte sagt att kristna värderingar inte får ifrågasättas utan endast att de har efterträts av de Sades värderingar. Därmed är heller inte sagt att de Sade har skapat sadeanismen som företeelse, men ingen har så öppet och detaljerat som han framställt denna ondskans och "lastens filosofi". Iwan Bloch visar i sin bok *Der Marquis de Sade und seine Zeit* (München 1980) att alla gräsligheter i de Sades böcker var hämtade från verkligheten och alltså inte resultat av författarens fantasi. Sadeanismen sipprade in i de västerländska industrisamhällena under 1900-talet. Av de 438 skrifter om de Sade och hans verk som utgavs i Europa 1760-1970 utkom 288 under de tjugo åren från 1947 till 1967. Under 1930-talet började intresset öka påtagligt.

NÄR DEN SVENSKA sexliberalismen på 1960-talet lyckades avskaffa den gamla lagen om "såra tukt och sedlighet" öppnades slussarna för den sista stormande vågen och den sadeanistiska pornografin med dess våld och kvinnobut brusade fram, samtidigt som det gjordes sken av att kvinnomancipationen var starkt på väg. Vi hade fått lov att visa oss nakna och att ha en sexualdrift. Det var mycket nog att tucka för, tyckte en del. Men huruvida vi bett om det diskuterades inte. Kvinnor som prote-

sterade mot pornografins frisläppande var förstås "banmade", "flickdomsfulla" och "sexuallästliga". Ungerfar samtidigt började hatet mot mödrar att piskas upp. I den ena boken efter den andra anklagade kvinnor sina mödrar för att de varit pryda och sexuellt sippta moraliteter som hindrat sina döttrars sexuella frigörelse. Var kom budskapet om den pryda modern och moraliteten från om inte från sadeanismen?

DE SADE HATADE SIN SVÄRMOR som var klok, stark och mäktig nog att sätta stopp för svärsonens framfart som sexualförbrytare och få honom i fängelse för åtskilliga år. En mor som vill skydda sin dotter från att utnyttjas av "vällustingar" straffas i en av de Sades böcker *Philosophie dans le Boisdoir* med att få sådan hopsydd och uppsprättad och med att till sist våldtas av sin egen dotter med en penisatrupp. Den äkta mannen och incestuöse fadern framställs med sympati och dottern tar dennes parti mot modern. Under viktorianismen var moralen kvinnans område. Det var kvinnans uppgift att höja den moraliskt efterblivne mannen. Denna kvinnoroll kom i varrykte under sexualiserad liberalismens och sadeanismens inflytande. Den "pryda nuckan" insestades. Klart är att de Sades roman *Justine eller dygdens bestraffning* skrevs som en polemik mot Samuel Richardsons *Pamela or virtus rewarded*. Den litterära förebilden för den viktoriaiska kvinnan.

UR DE SADES SKRIFTER hämtades således det argument som användes av svenska sexliberaler under 1880-talet, nämligen att den kyska kvinnan var beklagansvärd emedan hennes dygd av ingen belönades. Temat användes av Knut Wicksell i hans nymalthusianska föredrag 1880, av August Strindberg i novellen *Dygdes lösa* 1884 och av Stella Kleve i novellen *Pyrhusseggar* 1886.

I EN VIDARE MENING kan denna förkastelseord över kvinnans moral betraktas som en förkastelseord över moral överhuvudtaget, dels emedan kvinnan representerade moralen som sådan och dels emedan sadeanismens huvudmål och slutmål är att avskaffa all s k traditionell moral dvs all, på kristna värderingar grundad moral. Den är på god väg att lyckas med detta. Att predika omoral eller icke-moral är nämligen också att moralisera. Det göms ofta bort. När Renée, de Sades hustru, i Ingmar Bergmans uppsättning av *Mordskinnan de Sade* i en laddad scen anklagar sin mor för "högmödig ärtarhet" moraliserar hon själv fast till förmån för sin makes värderingar. Att Renée låt sig upphängas med hopbandna händer i en galje och slickas i underlivet av en manlig deltagare i makens sexorgie var väl knappast tecken på frjordhet utan snarare uttryck för tvånget att delta i de aktiviteter som de Sade arrangerade på skatten La Geste. Detta prisbetalade Renée för att få vara med den man hon under lång tid älskade med en sorts självupplösnande kärlek.

I AG TYCKER FORTFARANDE att kapitlet om sadeanismen är det vik-

gaste i *Testiklarnas berravdille* därför att jag där strävar efter att förklara varför vår värld inte blev, som 1800-talets framstegstroende människor trodde att den skulle bli, nämligen bättre och godare än det gamla samhället. Hur ska fred, rättvisa och jämlikhet kunna skapas i en värld där livets källa smutas av maktlystan? Där övergrepp, hänsynslös grymhet och liderligt njutningsbegär breder ut sig? Sadeanismens filosofi passar utmärkt som ideologisk överbyggnad till det ekonomiska system som dominerar vår värld. Denna filosofi tillåter oss att förstöra vår miljö och att exploatera naturen på ett sätt som hotar planetens framtid. Vår tids sexualmoral är bara en del av den världsskådning som utvecklades under tiden för industrialiseringen. Dess huvudtema är materiell njutning och njutningsprincipen passar utmärkt ihop med västerlandets kapitalistiska ekonomi. Vinst av allt är, att det verkar som om det goda som det ekonomiska systemet ger i form av teknisk apparatur till sjukvården kräver den djävulska kretsning av produktion och konsumtion som vi "läggar". Rätta mig om jag har fel. Den som säger något kritiskt om tabureggen njutning och lycka kallas parian och glädjedokare. Vad är det för fel med att njuta och vara lycklig?

INGET FEL ALLS om vi inte glömmor bort att fråga efter på vilket sätt, till vilket pris och på vems bekostrad vi njuter. Frågar vi inte efter det, tänker och lever vi i "sadeanistisk" och "bidrar till planetens och människans undergång. Sadeanismen som filosofi är det egoistiska utnyttjandets filosofi, rofferiets, bluffmakeriets, lögnens och söldens filosofi. Sadeanismen är den upp-och-nedvända moralens, antikrists filosofi och framförallt förstörelsens, förintelsens och destruktivitetens filosofi och religion. Därför är rektum sadeanismens mest omtvetyka kropsöppning. Nationalkononiskt motsvaras detta av produktion för det enorma sopberg som vi kommer att lämna efter oss. Sadeanismen är också ansvarslöshetens, opålitlighetens, smiteriets och korruptionens filosofi. Sedan 1980, när *Testiklarnas berravdille* kom ut, har jag nästan dagligen fått mina teorier bekräftade. Vi behöver bara öppna en tidning så finner vi noter och artiklar om sexuellt våld mot barn, våldtäkter, kvinnomisshandel och kvinnomord. Till det kommer att lögn och bedrägen frodas på alla plan i samhället, från toppen till botten. Sexualförbrytare får breda ut sig i massmedia, vördnadsfullt bemötas.

DE TVÅ MAN SOM STYCKADE ett kvinnolik kompenseras för att de också blev anklagade för mord på henne. Möjligen har liknande brott begåtts under tidigare skeden, men aldrig förr har sådana förövare fått ett så vänligt bemötande som i vår tid. Vill vi förändra världen måste vi utgå från en annan världsskådning än den som idag råder och vi måste praktisera en annan livsstil. Feminister har sagt detta nu i mer än hundra år. Det är på tiden att visionerna om en bättre värld förverkligas. Det räcker inte med att störa några enkla patrarker.

DEBATT

Ang "Kvinnor för kvinnor i medierna" Kvinnokanal

Stöder bildandet av ett fristående kvinnoförbund som främst arbetar för 5196 kvinnor i medierna (minst) och en egen kvinnokanal (minst) som i tidigare nummer framförs i ACCA.

Jag har ett förslag på utformandet av vår, kvinnors egen TV-kanal, skulle det inte vara upplyftande att som ett av dagens första program visa ett återkommande inslag med självförvar? Jag tycker att det skulle vara skönt att få en daglig dos av starka, duktiga kvinnor som påminner oss om de krafter vi själva har och uppmanar oss i vår kamp att skydda oss själva. I stället för att ämnat och ständigt se skrämda kvinnor i högladdade skor och snäva kjolar - kvinnor som är insönda, passiviserade och lättgängliga byten för män. Vad sägs syster?

NELLI

Askungen - Kvinnligt och manligt på bästa sändningstid

Konstruktionen av bilden/begreppet kvinna resp man pågår ständigt. Kvinnol...relsen kämpar tappert öppet - mansmaktens ideologimaskiner mal i det fördolda eller med en öppenhet som ingen ser, därför att det sker i det dövlinda rum, där de redan konstruerade kvinnorna och männen lever i färdighjärnvänt tillstånd.

Den som har ögon - hon ser. Och vad får hon se? NYÅRSÅFTON 1989 BJÖD TV på en helafonsföreläsning av Askungen i baletversion. Den kära gamla Askungen är förstås en patriarkal konstruktion, den goda flickan så vacker och foglig och styvmor så elak. Men - den har ändå en naiv charm och den goda fen (egentligen Askungens döda mor) svavar beskyddande över Askungen med sitt mäktiga trollspö.

Manskulturens kvinnoförakt är idogt, det jobbar på. Här får vi en ny version, full av aggressiv kvinnoförakt och, med en obscent övertydlig falloskalk, som fick mig att ömsom rodna och rysa.

Inledningen visar en flicka i 8-10 årsåldern, som leker med sitt dockskåp. Dockorna får liv och baletten börjar. Personerna är människor med hårda dockmasker, kvinnorna har inga bröst och kvinnokön markeras med kjol. Styvmorden och -systerarna är oerhört plufsiga och fula, nästan monster. Och den goda fen är en man! Det är en "ridare" med ett svart isället för trollspö. Med svärdet, en tydlig fallos, sticker han mot Askungen några gånger, varigenom hon förvandlas. På balen dansar Askungen med Prinsen. Han ger henne sin stora, tjocka spira (en fallos igen), som hon får hålla i en stund innan hon flyr. Så rider Prinsen för att söka prinsessan. Han gör mycket fula obscena rörelser på hästryggen.

Därhemma har Askungen det värre än någonsin. Det är hemskt att slava för styvmor - och syster (inte alls så roligt som "kungens lilla pigga" tycker det är att gno i en känd visa). Askungen deppar förläpigt med sin kvast. Monstren sätter sig på henne helt och hållet. Prinsen befriar henne lyckligen.

Ja, nog fick alla små och stora flickor, liksom alla små och stora pojkar en riktig pedagogisk lektion inför 1990-talet, om vad det innebär att vara flicka/kvinna och pojke/man!

GUNNELL HALL

BIDRAG TILL KVNNOR

Kvinnonyheter

Föreningen Kvinnokulturs Solidariska Stödfond har 15 000 kr att dela ut till stipendier - summan kan fördelas på flera personer. Bidrag kan sökas till projekt inom t ex musik, bild, foto, film, litteratur och teater. Vid ansökan ska namn, adress och personnummer anges. Det är viktigt att presentera arbetsprojektets syfte, innehåll, omfattning, budget och en tidsplan samt finansieringsvägar. Ställ ansökan till Föreningen Kvinnokultur, c/o Ewy Palm, Fridemsgränd 44 112 40 Stockholm. Tel 08-32 03 76 el 52 67 53. Skicka in ansökan senast 15 mars!

Dags att söka pengar för lesbisk kultur

Efter det Nordiska Feministnet för

Lesbisk kultur och livsglädje 1983, skapades en fond för att stödja den lesbiska kulturen. Fonden delar ut bidrag och lån till icke-organisationsbundna grupper, som på olika sätt vill föra ut lesbisk kultur. I fonden finns nu omkr 16 000 kr, varav en del är reserverat för att arrangera nya Feminarier.

Nu är det dags att söka pengar för kvinnor som planerar ett Lesbiskt Feminaria 1990, eller som har andra projekt på gång.

Skriv till Feminariafonden, Jill Hansson, c/o Mekibes, Hornsg 137, 2 tr, 117 28 Sthlm senast 1 mars 1990.

Vil du veta mera eller arbeta med Feminariafonden. Skriv och tala om vilket telefonnummer vi kan nå dig på.

Vil du söka fonden ekonomiskt? Sätt till ett bidrag på pg 35 95 87-8.